

Иван Генералић

Иван Генералић (Хлебине, 21. децембар 1914 — Копривница, 27. новембар 1992) је био **хрватски** наивни сликар.

По занимању је пољопривредник. Цртањем се почео бавити од најраније младости, а сликарством од 1930. када се упознаје са **Крстом Хегедушићем** који га упућује у сликарске технике.

Професор Хегедушић је био импресиониран раним скицама Ивана Генералића и помогао му је да организује своју прву изложбу у Уметничком павиљону у **Загребу 1931**, где излаже цртеже и аквареле у оквиру групе *Земља*.

Генералић је најснажнија сликарска личност подравског басена и **Хлебинске школе** (термин који је увео Крсто Хегедушић 1931). Неко време је водио и сликарску школу у Хлебинама.

У раним делима након рата Генералић претежно слика социјално-критичке и реалистичке мотиве из сељачког живота (*Цигански свати*, *Спровод Штефа Халачека*, *Реквизиција*, *Градња задружног дома*) у техници акварела на папиру, уља на платну, те темпере и уља на стаклу са јаким колористичким акцентима. После слика већином на стаклу, техници, која је верременом створила велики сликарски свет наивне уметности хлебинског клуба.

Педесетих и шездесетих година Генералићева имагинација све више пречишћава старе теме и фантазију ослобађа до надреалистизма (*Рогати коњ*, *Јеленски свати*, *Дрвосјече*, *Мој Париз*). Седамдесетх година теме се свде на однос сликаревог духа и односа према свету и животу (*Мона Лиза*, *Штуце*, *Смрт Мирка Вириуса*, *Аутопортрет*)

Излагао је на свим изложбама *Земље* и хрватских сеоских сликара. Први пут самостално излаже 1937. у **Новом Саду**, а затим 1938. у **Загребу**.

После **рата** излаже у низу изложби хрватског и југословенског сликарства у земљи и иностранству: самостално у **Паризу 1953**, учествује на Бијеналу у **Сао Паулу 1955**, на иложби „50 година модерне уметности“ у **Бриселу 1958**, када његово дело дефинитивно улази у историју светскр уметности. Године 1976. излаже на Првом интернационалном салону савремене уметности — *Yugoslavie — Peintres et Sculpteurs naïf* у **Гран Палеу** у Паризу. Интернационални жири додељује му Гран при „Наиви ‘70“ 1970. године у Загребу.

Зачетник је савременог хрватског наивног сликарства, средишња личност и ментор друге генерације **хлебинске школе сликарства**. Самостално је излагао у Паризу, Бриселу, Баден Бадену, Базелу, Братислави, Шангају, Пекингу, Токију, Лењинграду, Мадриду, Сао Паолу, што је афирмисало хрватску и југословенску наивну уметност у свету. Скоро цео живот је провео у **Подравини**, са изузетком боравка у Паризу 1953.

Генералићеви омиљени мотиви су гигантски цветови и детаљи из природе. Његово најпознатије дело су *Јеленски свати* из 1959.